N°. 2404. **DE TIJD.** 1855.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden, enz.* FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG 23 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 Maart.

De Kerk te Kockengen.

Wij meenen duidelijk te hebben aangetoond, dat aan de wet van den 10 Sept. 1853 onmogelijk de terugwerkende kracht kan worden toegekend, om het besluit van 11 Mei 1853, voor den bouw der katholieke kerk te Kockengen, ter plaatse waar zij staat, te vernietigen. Zulks is zoo evident dat van al de bij deze aangelegenheid betrokken lagere en hoogere autoriteiten niemand daaraan heeft getwijfeld; dat daarentegen al diezelfde autoriteiten, ook na de wet van den 10 Sept. 1853, elk, voor zoo ver zij daarin hadden te handelen, bij opvolgende besluiten den opbouw der kerk op de besprokene plaats, hebben goedgekeurd en bevorderd, het gemeentebestuur ten minste met het tijdelijk toe te zien, het provinciaal bestuur en de hooge Regering des Konings door te dien einde uitgevaardigde beslissing.

Maar wij willen veronderstellen, dat alle autoriteiten zich hebben vergist ten aanzien van de niet toepasselijkheid van de wet van 10 Sept. 1853; zou dan art. 7 van die wet den Koning moeten doen besluiten, om de kerk van Kockengen te sluiten, genomen dat deze beslissing van de uitvoerende magt, niet van de geregtelijke magt moest uitgaan. Laten wij zien welke gronden men daarvoor aanvoert. Wij putten die gronden uit »*wet en willekeur*", en uit een schrijven, voorkomende in het *Handelsblad* van 28 Februarij jl., omdat wij slechts deze stukken van de zijde der bestrijders in handen hebben.

Op den voorgrond merken wij aan, dat beide, én »wet en willekeur" én de inzender in het *Handelsblad*, de houding aannemen, als waren de afgescheidenen ten jare 1853 verrast geworden door »de mare", dat de Katholieken hunne kerk gingen bouwen op het terrein dat zij thans beslaat. Waarom die fiktie, die blijkbaar valsch is? Reeds sinds 1844 wist de gansche gemeente, dat de kerk zou worden gebouwd op den grond, dien zij thans dekt. Die grond was daartoe in 1844 expresselijk aangekocht. Dat was aan alle ingezetenen, en eveneens aan alle afgescheidenen bekend. Waarom dat verholen met van eene »mare" en van een »gerucht" te spreken, dat eerst in 1853 bekend werd? Om deze eenvoudige reden, dat vroeger tegen den opbouw der kerk op voormelde plaats bij niemand hoegenaamd bezwaar was, en om te verheelen, dat het bezwaar eerst is ontstaan toen de April-beweging broeide; als wij namelijk het onbepaald schrijven in het *Handelsblad* mogen gelooven, dat verhaalt, hoe de kerkeraad der afgescheidene gemeente zich bij den burgemeester vervoegd heeft met verzoek, om voor hare regten te waken, toen het »*gerucht*" bekend werd van het koninklijk besluit van 17 Januarij 1853. Nu moet men weten, dat de burgemeester dat besluit van 17 Januarij 1853 publiek heeft doen aflezen te Kockengen, na de bevolking door klokgeklep te hebben zamengeroepen. En als wij nu zien, dat de berigtgever in het *Handelsblad* het tijdstip, waarop de afgescheidene gemeente tot den burgemeester gegaan is, in het onbepaalde laat, en daarentegen opmerken dat »*wet en willekeur*" van geene vroegere poging tot beveiliging van 't geen zij hun regt noemen spreken dan die de dagteekening van den 8 November 1853 draagt, dan komt men tot het vermoeden dat de strijd tegen de kerk eerst is ontstaan na de April-beweging, en dat men zulks voor het publiek heeft willen maskeeren: hetgeen zeker niet pleit voor de degelijkheid der later luid aangeheven klagten. Wel is waar, de berigtgever in het *Handelsblad* zegt wel, dat niemand vroeger geloofd heeft dat de Kerk ooit tot stand zou komen. Maar een ieder kon dat toch weten, zoodra het bekend was dat er een pastoor benoemd zou worden. En die pastoor was er reeds in Dec. 1852. Behalve nog dat bedoelde schrijver zich van eene onwaarheid bedient, om aan zijne beweering eenige kracht bij te zetten, hetgeen niet voor hare gegrondheid pleit. Hij zegt namelijk dat er sprake is geweest en dat er eens zelfs onderhandelingen zijn aangeknoopt geweest om vermelde panden te verkoopen. Zulks wordt ten stelligste ontkend; het is een verzinsel, gelijk er meerderen zijn aangevoerd, om goed te maken wat niet te verdedigen is.

Het eerste bezwaar der tegenstanders, dat wij willen bespreken, ontmoeten wij in de toelichtende memorie van het verzoekschrift der afgescheidenen aan den Koning. Zij meenen dat de kerk niet gebouwd is op de plaats door 't koninklijk besluit van 11 Mei aangewezen. Maar die meening is nergens op gegrond, is in strijd met alle officiëele stukken, die zij hadden kunnen en moeten raadplegen. Zij beroepen zich op eene duistere uitdrukking van de Gedeputeerde Staten van Utrecht, maar laten hunne eigene wetenschap, die zij sinds 1844 hadden, omtrent de plaats, waarop de kerk zou gebouwd worden, en de officiëele besluiten des Konings, waar het hier om te doen was, ter zijde. Wij begrijpen dat men zulke kunstgreep gebruikt om het publiek zand in de oogen te werpen; maar haar te bezigen in eene memorie aan den Koning gerigt, dat is wat al te onnoozel, en getuigt, dat men op zeer zwakke gronden klaagt of zeer verblind is door hartstogt. Dat is zoo waar, dat men, om de gegrondheid der klagt te staven eene kaart heeft vervaardigd van den platten grond, maar die kaart zoo heeft ingerigt, dat zij valsch is. Men heeft de kerk voorgesteld *geheel afgescheiden* van het huis; hetgeen eene blijkbare onwaarheid is, daar de kerk op den gevel van het huis is voortgebouwd zóó, dat in de pastorij nog vallen de sakristij en de biechtkamer, twee tot de kerk behoorende en tot uitsluitend kerkgebruik bestemde vertrekken.

Het tweede bezwaar dat zij aanvoerden is het belang der openbare orde, waarvan art. 7 der wet van 10 Sept. 1853 spreekt, en waarvan de adressanten hoegenaamd geen begrip hebben. Zij die aan Gedeput. Staten van Utrecht begripsverwarring toeschrijven, zij zelven haspelen alles door elkander, *sans rime et sans raison.* Vrij wel geven zij aan »dat ongetwijfeld de maatstaf voor het onderzoek" (in 't belang der openbare orde) »moet zijn de erkenning der verkregen en door de Grondwet gewaarborgde regten der vrije godsdienstoefening van iedere gezindte." Maar ziehier nu het besluit dat daaruit wordt opgemaakt. Omdat de godsdienst vrij is, mag nergens geraas worden gemaakt, dat den toehoorders in hunne kerk zoo kunnen beletten den predikant te verstaan. Nergens zullen zoo doende de rijtuigen langs kerken mogen rijden over straatwegen; geen smid zal vermogen te wonen naast een kerkgebouw; geen ingezeten hoegenaamd zal 't mogen bestaan om, naast of tegen eene kerk wonende, in zijne eigen huis, orgel en zang toe te laten onder de kerkdienst, al ware 't ook om huisselijke godsdienst met eenige vrienden te houden, Dit laatste kan lastig worden, vooral te Kockingen voor de afgescheidenen-zelven, die naar wij vernemen, boeren predikanten hebben, slechts in klein getal naar hun kerkgebouw gaan, en bij voorkeur in huizen godsdienstoefening houden sinds er een predikant is beroepen, waarin de meeste afgescheidenen geen behagen vinden. — Als men des Zondags door het dorp gaat hoort men overal kerk in huis houden. En dewijl de godsdienst vrij is; wat nu gedaan om die bepaling in den zin der afgescheidenen toe te passen, opdat de eene kerkdienst niet door de andere gestoord worde en de vrijheid van godsdienst, zoo als de afgescheidenen die begrijpen en willen toegepast hebben, niet verkort worde? Waarlijk de politie te Kockengen is wel te beklagen als het artikel der Grondwet omtrent de godsdienstige vrijheid daar moet worden toegepast gelijk de afgescheidenen dat verlangen. En wat de openbare orde aangaat, als de godsdienstige vrijheid in den zin der adressanten moet worden gehandhaafd, zal zij weldra, om niet gestoord te worden, eene militaire bezetting behoeven.

De openbare orde, dat is de handhaving der publieke rust en der bestaande vrijheden en regten der ingezetenen hebben met de zaak van Kockengen niets hoegenaamd te maken. Te minder nog, in den zin der wet van 10 Sept. omdat de besprokene kerken langs verschillende wegen toegang hebben.

Wat nu de stoornis aangaat, die de katholieke kerk zou toebrengen aan de godsdienstoefening der afgescheidenen en waarover zoo luide en droevige en jammerlijke klagten zijn aangeheven, zien wij de daarvoor aangevoerde gronden, die ten betoog moeten strekken dat de grondwettige godsdienstige vrijheid der afgescheidenen dermate is geschonden, dat zij »*onmogelijk*" hunne godsdienstoefeningen kunnen houden.

De tusschenruimte tusschen de twee kerkgebouwen is slechts 20 el, zegt men. Wij nemen 't aan ofschoon het op zijn kortst genomen is, want elders spreekt men van 20 tot 30 ellen. De tusschenruimte is te kort voor de afgescheidene gemeente, welke daarvan een last zal hebben die niet op de katholieke gemeente zal drukken. Ziehier waarom? De lezer wijte het niet aan ons zoo hij ze beklagelijk vindt. Wij geven wat wij vinden:

1°. De afgescheidene kerk »is op een steenen voet van hout opgetimmerd, 'tgeen aan het doordringen van het geluid bevorderlijk is;" het kerkgebouw der Katholieken is geheel van steen.

De schrijver, die dat »*in wet en willekeur*" opnam, is er niet op bedacht geweest, dat de klank uit den houten tempel even gemakkelijk moet dringen in een steenen, als de klank uit een steenen gebouw ondersteld wordt gemakkelijk door te dringen in een houten op een steenen voetstuk. De kansen staan volkomen gelijk. Maar dat is nog niet het ergste.

2°. De Katholieken hebben een orgel, de afgescheidenen niet. De man vergat, dat bij de Protestanten de gansche menigte, in de Kerk tegenwoordig, meê zingt, terwijl bij de Katholieken slechts enkelen aan den zang deel nemen. Zou 't een niet tegen 't ander opwegen?

3°. De laatste reden doet de deur toe. De afgescheidene kerk is maar »klein van omvang" en de katholieke kerk is ongetwijfeld grooter. Is dat niet eene ijselijkheid voor de vrije godsdienstoefening der afgescheidenen?

Ziedaar nu de zwaarwigtige gronden, waarop Leiden in nood is verklaard, en waarover waarlijk gansch Nederland in een luiden lach kan uitborsten.

Na zulke beweegredenen vernomen te hebben zal het geene verwondering kunnen baren, dat de feiten daaraan volkomen beantwoorden. De twee kerken hinderen zich zoo weinig dat verschillende afgescheidenen, nadat reeds drie weken dienst was gedaan, aan de Katholieken vroegen: of zij al een zingende dienst hadden gehad? En wat nog schooner is, een christelijke afgescheidene zeide aan een Katholiek, nadat reeds op den eersten Zondag het orgel bespeeld was: »het is mooi van jelui, dat je het orgel niet laat bespelen."

Het is zeer natuurlijk, er zijn kerken die veel digter bij elkander staan zonder elkander te hinderen.

Wij eindigen. Wij hebben nagegaan de voornaamste grieven tegen de katholieke kerk van Kockengen aangevoerd. En wij hebben gevonden, dat er veel geschreeuw en geen wol was. De Katholieken van Kockengen kunnen gerust zijn. Het gouvernement zal zich niet aan willekeur bezondigen; het zal handhaven, wat wettig tot stand is gebragt. Maar wij vragen, wat te denken van lieden, die van zulk eene ellendige zaak, op nog ellendiger gronden gebouwd, een rumoer aanvangen, als tegen de kerk van Kockengen is opgezet?

Wij hebben onlangs in den persoon van Gützlaff een geroemden protestantschen missionaris gezien: ziehier in den persoon van Mgr. Mouly een katholieken missionaris.

In de laatste aflevering der *Annales de la Propagation de la Foi* vindt men een brief van Mgr. Mouly, Apostoliesch Vikaris van Mongolie en Apostoliesch Administrator van Peking. Die brief uit Peking, den 1en Augustus 1854 gedagteekend, verzekert dat er in de gedragingen van het Chineesche gouvernement ten aanzien der Christenen eene gelukkige verandering is ontstaan. Een stap, door dien prelaat buitengewoon genoemd, en waarover hij zich verontschuldigt, uithoofde der noodzakelijkheid, maar welken onze lezers bewonderenswaardig van moed en toewijding zullen beschouwen, heeft tot dien omkeer der Chineesche politiek aanleiding gegeven. Ziehier eenige uittreksels van het verhaal van Mgr. Mouly welke wij verkort mededeelen:

»Het goldt het leven of den dood van verscheidene in keten gesloten neofyten, de instandhouding of den val van ons seminarie, onze veiligheid of vervolging in de toekomst-

Wat meer is, onze eer als Christenen stond op het spel. 't Was niet meer als kinderen van het evangelie, maar als medepligtigen des oproers dat men ons wilde vervolgen; men herschiep ons in gewapende muiters tegen hun wettigen vorst, en in die hoedanigheid wilde men ons aan al de gestrengheid der geregtigheid overleveren, na ons in de algemeene denkwijze onteerd en geschonden te hebben. Tegenover die schandelijke beschuldiging, welke onze godsdienst hoonde, onze Katholieken vernederde en onze edelmoedige beschermers in gevaar bragt, was eene stille onderwerping niet langer mogelijk; wij moesten alzoo onze stem tegen den laster verheffen, zoo wij aan de schande er van ons niet wilden onderwerpen, en ik heb het gedaan; want, zijn wij gereed voor het geloof te sterven, wij willen niet voor het aangezigt onzer vijanden blozen over eene misdaad.

Een der treurige gevolgen van den burgeroorlog is de instelling van een buitengewoon hoog geregtshof te Peking, 'twelk de Chineezen *Shiong-fantchou* noemen, en den last heeft onverwijld en zonder appel de feiten te oordeelen, welke met den opstand in verband zijn.

»..... Het hoofd van dat hoog-geregtshof is Tsai-ouan, een neef des Keizers, prezident van het kollegie der wiskunde en een verklaard vijand der Christenen... Zijn jongere broeder, Tsai-ling, deed den 15 April een onzer koeriers aanhouden, dien ik tot onze broeders van Peking, met brieven en eenige gewijde voorwerpen gezonden had... In zijne antwoorden onthield de koerier zich mijn naam te noemen en mijn verblijf aan te wijzen: hij bepaalde zich te zeggen, dat hij heilige voorwerpen overbragt aan zekeren Paosse, katechisant eener nabuige christelijke gemeente, welke hij werkelijk moest doortrekken. Die verklaring bragt onmiddellijk het gezin van den genoemden man in gevaar; zes personen, waaronder een bijna tachtigjarige grijzaart en eene ongehuwde vrouw van zeventig jaar, werden onverwijld in hechtenis genomen en voor het geregtshof te Peking gevoerd, met de heiligen beelden, kruifiksen, boeken en sieraden, die in hunne woning gevonden waren.

»Meerdere neofyten spoedden zich in aller haast tot mij om mij van die ongelukkige gebeurtenis kennis te geven, welke bereids veel gerucht had gemaakt en dreigde eene noodlottige uitbreiding te verkrijgen. In dat uiterste meende ik, ten einde het leven te redden van de reeds met ketenen beladene ongelukkigen, ten einde aan navorschingen een einde te maken, die het getal offers zouden vermeerderen en bovenal om in den geest des volks het valsch denkbeeld te vernietigen, dat ons den oorsprong en de voortduring der muiterij tegen de regerende dynastie toeschreef, dat ik mij aan de Chineesche overheid overleveren, de beschuldigden door mijne persoonlijke verantwoordelijkheid dekken, luide de verdediging onzer Christenen voordragen moest, en in naam der geregtigheid, in naam der met Frankrijk gesloten verdragen, in naam der uitdrukkelijke edikten van keizer Fao-Kouang, de vrije uitoefening der katholieke Godsdienst eischen. Ik had toen slechts twee mede-broeders bij mij; ik stelde hun mijn plan voor, dat zij goedkeurden en denzelfden dag deed ik den mandarijns van Ngan-Shou berigten dat ik mij in hunne handen zou stellen, ter vermijding van grootere rampen.

»Dadelijk werd daarvan aan Kouei, gouverneur der provincie, kennis gegeven, die, om mij te ontvangen, den kommandant der burgerwacht zond, hem bevelende mij met achting te behandelen, totdat de Keizer over mijn lot beslist zou hebben. Twee militaire mandarijns, welke omtrent mij valsche rapporten hadden gegeven, werden, buiten mijn weten, zonder genade van hunne waardigheid ontzet. Wat mij betreft, ik werd door de overheid met onderscheiding behandeld; men was onuitputtelijk in lof over mijn edelmoedigen stap, en dagelijks zag ik mijn langdurig leven als banneling vervangen door officieele feesten en een soort van vereering.

»Maar die streelende onderscheiding kon mij niet uit het oog doen verliezen het doel, dat ik door die schitterende openbaarheid bereiken wilde. Vóór alles moest ik onze in de gevangenis geworpen Christenen voor foltering en misschien voor afval behoeden. Op mijne krachtige vertoogen werden zij onmiddellijk in vrijheid gesteld."

Mgr. Mouly stelde vervolgens den mandarijnen eene verdediging der Christenen voor den Keizer ter hand, met verzoek ze den Vorst te geven. De mandarijnen weigerden. Zij bekenden dat de Christenen de getrouwste onderdanen van het rijk waren, maar zij vonden het onstaatkundig, zulks openlijk te erkennen en de keizerlijke dekreeten aan te plakken, welke de uitoefening onzer godsdienst vergunden. De opstand, zeiden zij, zoude zich er van als een wapen tegen de dynastie bedienen. De prelaat maakte zich de gelegenheid ten nutte, om vroeger bezetene geestelijke stichtingen terug te eischen, welke, krachtens de traktaten van 1844, den missionnarissen moesten worden terug gegeven. Men antwoordde hem, dat zijn verblijf en komst in het rijk volkomen geheim en persoonlijk zijnde, hij alzoo geene hoedanigheid bezat om dergelijke eischen te doen en Frankrijks regten geldend te maken.

»Die regten, vervolgt mgr. Mouly, schijnen overigens den gouverneur ontegensprekelijk en hij twijfelde niet dat de vroegere eigendommen der missie mij zouden worden teruggegeven, indien onze vertegenwoordiger in China mij officiëele volmagt gaf de teruggave er van te vorderen, die mij, gelijk ik hoop, zal gegeven worden, zoo als Mgr. Maresca ze bereids voor het diocees van Nangking verkregen heeft."

De Keizer ging over tot het besluit, dat de prelaat naar Chang Hai zou teruggevoerd, en daar in de handen der Fransche overheid overgegeven worden, met bevel hem met eer en zorg te behandelen. Men verzocht hem dat hij-zelf de reisroute en het oogenblik des vertreks zou bepalen. Hij koos den weg over land en bepaalde zijn vertrek op half September. Doch alvorens van zijne kudde te scheiden, wilde hij weten of hem zijne terugkomst in China zou verboden worden.

»Ik peilde omtrent dat gewigtig punt, vervolgt Mgr. Mouly, de gedachte van den plaatselijken mandarijn. Hij antwoordde mij, dat mijne terugkomst *incognito* evenmin eenig bezwaar zou opleveren als mijn eerste komst; dat mij duizenderlei wegen open stonden om op mijn post terug te keeren, dat mijn verblijf onder de christenen evenmin als vroeger zou gestoord worden, mits het geheim bleef; dat het gouvernement niets liever wenschte dan den schijn te hebben er niets van te weten; dat het overigens het gezag niet was, dat mij had doen aanhouden, maar dat, mij zelven hebbende overgeleverd, de Keizer, met mijne handelwijze bekend, mijne uitlevering bevelende, men mij moest uitleveren, om den schijn te bewaren. Ik geloof te eerder aan de waarheid dier betuigingen, daar in den loop onzer gesprekken, de Chineesche mandarijns, die van onze medebroeders eene naamlijst bezitten, mij nooit iets omtrent dezen gezegd, maar steeds met mij onderhandeld hebben als ware ik de eenige missionaris der provincie.

Ingevolge den raad van een bevrienden mandarijn, noodigde Mgr. Mouly de officieren der milicie, waaronder er velen jegens de Christenen zeer vijandig, aan een diner in de woning der missionnarissen. Zij kwamen allen, medebrengende hunne bloedverwanten en vrienden. De gouverneur had hen aangespoord de uitnoodiging aan te nemen, »om den band tusschen China en Frankrijk naauwer toe te halen."

De voornaamste hoofden, in naam van allen, den wensch te kennen gegeven hebbende, dat zij de godsdienstplegtigheden wilden bijwonen, zoo veroorloofde de prelaat hen bij eene hooge mis tegenwoordig te zijn, welke gecelebreerd zou worden voor de bekeering der ongeloovigen en welke op hen den besten indruk maakte.

»Wij waren op eenen zoo goeden weg van verbroedering met de chineesche overheden, dat ik er toe overging hen naauwer aan onze belangen te verbinden door den invloed van geschenken: een muziekdoos voor den *Si-louen*, kommandant der burgerwacht, twee Fransche lampen en een mikroskoop voor drie officieren, welke hoofdzakelijk belast waren om zich met mij omtrent onze zaken te verstaan; eene oude wereldkaart in een fraaije lijst, en twee landkaarten, in den smaak der Chineezen met opschriften bezaaid. Vier Christenen in lange blaauwe kleeding, bragten hun dit alles plegtig op een met rood laken bekleede en met een groot tapijt bedekte draagbaar.

»Wij volgden hen in rijtuig en reden als in zegepraal door de stad naar het gemeentehuis. Daar waren voor de krijgsoefeningen officieren en soldaten verzameld. Daar dat gebouw velerlei bestemming heeft en het tevens tot kazerne, tot tempel en komédie dient, die dien dag een vrome heiden ter vervulling van zekere gelofte er komedie spelen, zoodat eene ontelbare menigte de deuren er van bestormde. Onze komst was voor het volk een meer wonderlijk schouwspel, dan dat wat het verbeidde. Naar gelang wij door het gedrang meer naderden trok de geheimzinnige draagbaar aller oogen en bragt aller tongen in beweging.

»Onder duizenderlei gissingen en uitleggingen der menigte bereikten wij het gemeentehuis. Een aantal officieren ontving mij plegtig, drie kanonschoten begroeteden mijne tegenwoordigheid, de muziek voerde eenige stukken ter mijner eer uit en ik naderde, tusschen twee gelederen der gewapende burgerwacht gaande, de receptiezaal, waar de kommandant mij met zijn staf wachtte.

»Voorwaar, ik was verre van zulk een streelende ontvangst te vermoeden; maar wijl God het veroorloofd heeft, mag ik niet anders dan mij geluk wenschen met den goeden indruk, dien ze op het volk gemaakt heeft. Vele vooroordeelen werden dien dag vernietigd. Men hoorde alom onder het volk zeggen: »Waarlijk, wij hebben ons nopens de Christenen bedrogen; hun hoofd schijnt een goede grijzaart; waren zij oproermakers, onze overheid zou hem zooveel eer niet bewijzen."

»Terwijl die gesprekken buiten werden gevoerd, deelden wij onze geschenken uit. De landkaarten werden dadelijk aan den muur der zaal opgehangen; men bewonderde de fraaiheid der twee lampen; men was opgetogen over de ontzaggelijke grootte der kleinste insekten in de mikroskoop; maar wat onze Chineezen in verrukking bragt, was de harmonie onzer geestelijke liederen die de doos voortbragt. De menigte verdrong zich voor deuren en vensters, om dit vreemde schouwspel te genieten en het was niet zonder moeite dat men er in slaagde de drift der nieuwsgierigen tot bedaren te brengen. Alvorens huiswaarts te keeren, moest ik de krijgsoefeningen der wacht bijwonen, welke men voorbij mij liet defileeren, en aan een ter mijner eer opgerigt gastmaal plaats nemen."

Wij behoeven over het gewigt van dergelijke feiten niet uit te weiden. Het is duidelijk dat het Chineesche gouvernement de noodzakelijkheid beseft om de Christenen te ontzien en de minste demonstratie van Frankrijk ten hunnen voordeele onberekenbare gevolgen na zich zou kunnen slepen.

Men heeft gezien dat het tijdstip van het vertrek van Mgr. Mouly in de maand September was bepaald. Onze korrespondenten van Hong-Kong, voegt de *Univers* er bij, melden ons dat op het einde van December de prelaat nog niet te Chang Hai was aangekomen. Dit lang verwijl verbaast hen en doet hen vermoeden dat de keiser, ten einde de Franschen niet te mishagen, aan Mgr. den Apostolischen Administrator van Peking het verlof heeft gegeven te midden der Christenen te mogen blijven.

Vervolg van de opgaaf der kollekte ten behoeve der watersnoodlijdenden:

Utrecht *f* 12,000 (de in de vorige week aldaar gehoudene provinciale kollekte bragt *f* 8,346 op); Arnhem *f* 7,541.39½; Groningen *f* 6,739.23; Leeuwarden *f* 5,499.17½; Dordrecht *f* 5,158.28½; Middelburg *f* 4,060 (benevens *f* 2,700 bij eene kommissie); Zutphen *f* 4,000; Nijmegen *f* 3,560.40; Delft *f* 3,200; Sneek *f* 2,230.89½; Gouda *f* 1,358.34½; Zierikzee *f* 954.11; Vlissingen *f* 685; Meppel *f* 662,55; Assen *f* 601.18; Vlaardingen *f* 500; 's Graveland *f* 425.66; Almelo *f* 391; de Rijp *f* 370; Abcoude, Proostdij en Aasdom *f* 358 66½; Hellevoetsluis *f* 263; Oosthuizen *f* 155 en Genemuiden *f* 133.32½.

Volgens berigt uit Gorinchem van heden morgen stond de rivier aldaar toen op 2.88 el o. N. P. en was in het laatste etmaal noch gevallen noch gewassen. Al de sluizen in den Nieuwen Zuider-Lingedijk, waaronder ook de maalsluizen der verschillende polders, waren alsnu geopend, zoodat de afvoer van het inundatie-water uit de Betuwe en Tielerwaard met kracht plaats vindt door het kanaal van Steenenhoek en de stad Gorinchem, alsmede door de groote inundatie sluis te Dalem en de overlaten aldaar, waarvan er reeds twee geheel beloopen waren. Het inundatie-water stond op het Culemborgsche veld 2,96 en voor den Zuider-Lingedijk 2.49 el boven Asperensch peil; te Dalem was het in 24 uren 10 duim gevallen. De Linge te Gorinchem stond 2.80 el boven A. P.

De beringing van de dijkbreuk te Dreumel zal heden of morgen voltooid zijn.

De stand van den Rhijn te Keulen was heden morgen 13 voet 10½ duim, met ½ duim was sedert gisteren.

De Maas te Maastricht is sedert gisteren 10 duim gevallen en stond dezen morgen aan de Maasbrug 1.59 el.

Van de Grebbe wordt gemeld, dat al de collegien van de belanghebbenden, boven en beneden den Slaperdijk, in eene algemeene vergadering, bij welke de commissaris des konings in de provincie Utrecht en onderscheidene ingenieurs van den Waterstaat tegenwoordig zijn geweest, met eenparigheid van stemmen, hebben besloten om den Grebbedijk, na dat de doorbraak, ter lengte van 170 ellen en ter diepte van 54 voeten, zal zijn beringd, te verhoogen en te verzwaren.

De watervloed, door deze doorbraak te weeg gebragt, neemt gaande weg af. Te Woudenberg is de schade aan wegen en straatwegen veroorzaakt, zeer aanmerkelijk. — Te Scherpenzeel is de gemeente voor een groot gedeelte weder droog. — Den 17 was Geldersch Veenendaal nog grootendeels onder water, doch is het sedert ook afgenomen. Den 19 was te Amersfoort het water in het laatste etmaal 30 d. gevallen en waren in de stad de straten en grachten weder begaanbaar. *(H. Ct.)*

Zijn wij wel onderrigt, dan zal de hoofdstad nog in den loop *dezer* maand met de tegenwoordigheid van Z. M. den Koning vereerd worden. *(Amst. Ct.)*

Men verneemt dat een onzer jeugdige stadgenooten, de heer Hendrik van Oordt, student in de geneeskunde te Parijs, door den keizer van Frankrijk is vereerd met een zilveren medaille, als een blijk van erkentelijkheid voor bewezen diensten en betoonde geneeskundige hulp bij het heerschen der laatste cholera-epidemie in Frankrijk. *(N. R. Ct.)*

Men zal zich herinneren, dat in het begin van dit jaar een kassiersknecht het ongeluk had van eene portefeuille met aanzienlijke waarde te verliezen of zich te laten ontstelen. Al spoedig bleek het, dat de vrouw van zekeren S., eenen coupon, tot de vermiste behoorende, had uitgegeven. Hierdoor op het spoor gekomen, vernam de politie aldra, dat twee personen, J. of J. M. Overst en L. W. Levie of Voorsanger, met dezen S. afspraak gemaakt hadden om linnen in te koopen voor gemeene rekening, waarvoor deze beiden de gelden zouden fourneren. Overst en S. hebben daarop op verschillende plaat-

zen te Rotterdam inkoopen gedaan, welke de eerste steeds met bankpapier of coupons betaalde en welk papier herhaald is herkend als te behooren tot den inhoud der verlorene brievenstasch; terwijl de goederen aan Levie of Voorsanger alhier werden gestuurd. Ten gevolge hiervan waren Overst en Levie op heden voor de Kamer van correctie der Regtbank alhier gedagvaard, van dezen diefstal beschuldigd. Zij zijn echter niet verschenen, waarop Mr. W. H. J. Jolles, sub. officier van justitie, na het hooren der getuigen, heeft gerequireerd hunne veroordeeling tot vijf jaren gevangenisstraf bij verstek. Het vonnis is op 28 Maart bepaald. *(H.)*

Bij het depart. van Binnenl. Zaken is van S. O. uit Utrecht voor de noodlijdenden door den watersnood ontvangen een muntbiljet groot ƒ10.

Uit Weenen wordt onder dagteekening van den 15den Maart gemeld:

»De opheffing der blokkade van den Donau zal voor den handel niet die voordeelen opleveren, welke men er van verwachtte.

»De Russen, gebruik makende van het regt om in oorlogstijd den aanvoer van levensmiddelen voor den vijand langs wegen onder het bereik van het geschut hunner vestingen tegen te gaan, zullen slechts een zeer beperkt getal met granen beladen schepen doorlaten, zoodat de graanhandel en zelfs de handel in het algemeen, langs den Donau, niettegenstaande de opheffing der blokkade, voor 's hands van geen beteekenis zal zijn."

Z. M. heeft benoemd tot burgem. te Loosdrecht J. F. de Wit, en tot substituut-griffier bij de arr. regtb. te Deventer Mr. J. J. Willet, alsmede Mr C Fock op zijn verzoek eervol outslagen als plaatsverv. kantonr. te Loenen, en in deszelfs plaats benoemd Mr. J. P. A. L. Ram.

'sGRAVENHAGE, 21 Maart. In de rezidentie zijn aangekomen en aan het hotel *de l'Europe* afgestapt Z. Exc. de baron von Steinberg, minister-rezident van Z. M. den Koning van Hannover bij het Nederl. Hof; de Staatsraad Kommissaris des Konings in Limburg; de heer van Meeuwen, en Mevr. Goldsmidt, geb. Jenny Lindt, met familie en gevolg.

— Naar wij vernemen zijn de voorwerpen, die uit deze rezidentie bestemd zijn voor de groote tentoonstelling van nijverheid te Parijs, gisteren alhier ingescheept, om naar Rotterdam te worden vervoerd. Daar zullen zij met de stoomboot naar Havre verzonden worden, ten einde van daar naar de plaats van bestemming te worden overgebragt.

— Naar wij vernemen heeft het korps muzijkanten der dienstdoende schutterij van 's Gravenhage zich eergisteren beijverd zich bereid te verklaren tot het geven eener serenade aan Z. M. den Koning, bij Hd. terugkomst in de rezidentie, na het snel bezoek in die streken des lands, waar zoo veel nood en ellende heerscht. Z. M. van dat voornemen onderrigt, heeft Hd. gevoeligheid voor dit blijk van gehechtheid betoond, doch daarvoor bedankt, uithoofde Z. M. van oordeel was in deze niets anders te hebben gedaan, dan elk menschenvriend in deze omstandigheid verpligt was. *(N.)*

— In de zitting van den gemeenteraad van heden heeft de voorzitter mededeeling gedaan van den goeden afloop der gehouden kollekte, nu reeds ten bedrage van ƒ 63,676.54.

— De officianten van Z. M. den Koning, hebben als doordrongen met het lot der ongelukkigen door den watersnood, eene aanzienlijke bijdrage verleend, die aan het stedelijk bestuur zal worden overgemaakt.

ROTTERDAM, 20 Maart. De stoombooten naar Oud-Beijerland en Middelharnis, heden morgen van hier derwaarts vertrokken, zijn op de hoogte van Vlaardingen door het mistige weder aan den grond gevaren en verpligt om het hoog getijde af te wachten; de passagiers zijn met de Brielsche stoomboot vervoerd.

ARNHEM, 24 Maart. Volgens verklaring van een ooggetuige, welke dezen voormiddag per spoortrein van Utrecht is gekomen, zijn drie landlieden onder de gemeente Veenendaal, welke eene koe uit het water wilden redden, met de schuit, waarin zij zich bevonden, omgeslagen en hebben hunnen dood in de golven gevonden. *(Arnh. Crt.)*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 Maart. Volgens te Marseille ontvangen berigten uit Sebastopol van 6 dezer, waren de voornaamste Russische batterijen en meer in het bijzonder die bij den toren Malakoff verdubbeld en de redoutes verdriedubbeld. In eene dagorder van den generaal Osten-Saeken, ter zake van het voorgevallene in den nacht van 23 op 24 Febr., had die generaal de Zouaven hooglijk geprezen, wegens den door hen betoonden moed. Ook de generaal Canrobert heeft van zijnen kant mede eene dagorder uitgevaardigd, waarin hij het gedrag prijst der soldaten, welke hebben deelgenomen aan het gevecht en velen hunner decoratiën verleent.

— Mazzini heeft aan de Sardinische soldaten die naar de Krim vertrekken eene proklamatie gerigt, waarin hij te kennen geeft dat zij door het gouvernement aan de snoodste mishandelingen worden overgegeven, en ze dus verpligt zijn tot opstand en desertie. Onderscheiden officieren hebben dit document over de post ontvangen.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Maart. Alhier cirkuleert het gerucht, dat Lord John Russell Weenen verlaten heeft; 't geen niet anders zou kunnen beteekenen, dan dat de Weener konferentien zijn uiteengespat. De depêches uit Weenen daarentegen vermelden dat de konferentien naar wensch worden voortgezet.

— De *Morning Post* geeft de sterkte der Britsche krijgsmagt in de Krim aldus op. Den 7 Februarij jl. bestond de effektive sterkte uit 25,668 onderofficieren en manschappen, terwijl er in het legerkamp en elders 18,243 zieken waren. Den 23 Februarij was de effektive sterkte 26,193 man, en het aantal zieken 18,135. In de vorenstaande opgaven zijn de officieren, het personeel der veldhospitalen en van het korps van den bereden staf niet medegerekend. Den 27 Februarij was de effektive sterkte van het Britsche leger, de mariniers, het personeel der veldhospitalen en het korps van den bereden staf medegerekend, 27,067 onderofficieren en manschappen, terwijl het aantal zieken 17,633 bedroeg, waarvan 5309 zich in het legerkamp en 12,324 te Scutari of elders bevonden. Het aantal paarden van de artillerie en kavalerie was den 7 Februarij 1974, den 23 1803, en den 27 dier maand 1617.

— De *Morning Chronicle* behelst eene dépêche uit Weenen met bijzonderheden nopens de konferentien dd. 17 dezer, welke aldus luidt:

»Heden vond de tweede konferentie plaats. Het eerste protocol werd bevestigd. Het bevat de uitlegging der vier punten als algemeenen grondslag voor de onderhandelingen. De vier punten zullen na elkander in overweging genomen worden. Het eerste punt, betreffende de Donau-Vorstendommen, was den 17den het onderwerp der diskussiën, die verdaagd werden. De loop der diskussiën is zeer gunstig, en niets kan verzoenender zijn, dan de stemming van prins Gortschakoff en den heer v. Titoff. — Oostenrijk houdt vast aan de inzigten der Westersche mogendheden;" en in haar nommer van gisteren eene dépêche van twee dagen later, dus van den 19den dezer en van den volgenden inhoud:

»Heden heeft de derde zitting der konferentie plaats gehad. De diskussien werden over het eerste punt voortgezet en de deliberatien op eene voldoende wijze vervolgd. De Russische cirkulaire van den 10 Maart bevestigt de hoop op een vreedzamen uitslag der onderhandelingen."

— De *Times* laat zich onder anderen aldus uit over de konferentie:

»Wij hebben voorspeld, dat de Russische gevolmagtigden het eerste protokol, dat in algemeene bewoordingen den hoofdinhoud der vier punten, volgens de uitlegging der Westersche mogendheden bevat, niet zouden weigeren te teekenen, en wij vernemen, dat deze onderteekening Zaturdag jl. heeft plaats gehad, hoewel de officieele tijding daarvan noch te Londen, noch te Parijs ontvangen is."

— Het admiraliteits-hof heeft uitspraak gedaan in de zaak van de Nijverdal, welk schip, onder Nederlandsche vlag varende en in ballast vertrokken naar Pernau, ten einde eene lading vlas in te nemen, den 18den Junij door den Engelschen kruizer Cruiser was prijs gemaakt. Het schip is veroordeeld.

Ook heeft het hof uitspraak gedaan nopens de Annechina Jantina, die den 3den Febr. wegens het verbreken van blokkade was veroordeeld, met bepaling echter, dat de lading terug zou worden gegeven aan de regthebbenden, tegen betaling van de vracht en de onkosten, ten welken einde deze eene som van £ 300 gedeponeerd hadden. Dr. Bayford eischte alsnu de teruggave dier som, op grond dat hier geen vracht verschuldigd is geweest. De advokaat der kroon heeft zich hiermede vereenigd en gekonkludeerd dat zij, die het schip prijs gemaakt hebben, geen regt op de vracht hadden, wanneer die niet verdiend was. Dienovereenkomstig is door het hof besloten.

— Met de *Baltic* zijn berigten ontvangen uit New-York van den 7den dezer. Het ontwerp tot wijziging van het tarief der inkomende regten, was door den senaat verworpen. Het huis der vertegenwoordigers had de vermeering van het leger met vier regimenten toegestaan.

Volgens een rapport van den sekretaris van oorlog aan het kongres, bestond de militie der Vereenigde Staten uit 2,401,693 man.

Aan den *New-York Herald* wordt uit Washington geschreven, dat de president een eigenhandigen brief van wijlen den keizer van Rusland ontvangen had, waarin hij den prezident eene door geheime Russische agenten gedane mededeeling toezendt, welke eene organizatie van Engeland en Frankrijk tegen de Ver.-Staten ten onderwerp moet hebben. — De dokumenten betreffende de Ostender konferentie, zijn openbaar gemaakt. Het rezultaat der konferentie was het volgende besluit: »Nadat wij een prijs voor Kuba geboden zullen hebben, die de waarde verre te boven gaat en wanneer dit aanbod afgewezen wordt, zullen wij tot het oogenblik genaderd zijn, dat wij ons zelven kunnen afvragen: Wordt door Kuba, zoodanig het in het bezit van Spanje is, onze vrede in het binnenland en het bestaan onze dierbare Unie in gevaar gebragt? En mogt deze vraag met ja beantwoord worden, dan zullen wij voor God en de menschen geregtvaardigd zijn, het aan Spanje te ontrukken wanneer wij daartoe de kracht bezitten."

— De *Times* deelt een brief mede uit Hongkong, waarin gezegd wordt, dat de mislukte poging van den Franschen admiraal Laguerre voor Shanghae, dezen niet van zijne ontwerpen op die stad zal doen afzien, maar dat hij de hulp der bemanning van de *Constantine* afwacht, ten einde zijn aanval te hernieuwen. De Engelsche en Amerikaansche zeemagt is niet tusschen beiden gekomen, om van de onzijdigheid die zij aangegaan hebben, niet af te wijken.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 21 Maart. De *Preuss. Corresp.* verklaart, dat de Pruissische gezant te Frankfort, de heer van Bismarck Schönhausen niet gedesavoueerd is noch eene afkeuring heeft ontvangen. Het half officieele orgaan voegt er bij, dat de Pruissische regering ten aanzien der niet-Duitsche mogendheden het beginsel handhaafd, dat de houding, door de Duitsche gezanten op den bondsdag aangenomen, eene zaak van binnenlandsch bestuur is. Bij gevolg zou zij het niet gepast oordeelen te dien aanzien eenige kritiek aan te nemen, en nog minder om in eenig geschil daarover te treden.

Verder wordt in dat blad gezegd, dat de Pruissische gezanten bij de Duitsche hoven de noodige instructien hebben ontvangen, om de op eene dwaling berustende verklaring te bestrijden, die zelfs door officieele documenten verspreid is geworden, alsof de heer von Bismarck Schönhausen voorstellen zou hebben gedaan, of die min of meer zou hebben te kennen gegeven, die in een artikel in den Franschen *Moniteur* verschenen zijn. Deze voorstellen liggen niet in het minste in de bedoelingen der Pruissische regering.

— De besproken Pruissische cirkulaire van 8 Maart, waarvan de tekst thans bekend is, strekt alleen om den indruk weg te nemen, dien de woorden van den heer v. Bismarck Schönhausen, gesproken in de zitting der bondsvergadering van Febr., hadden gemaakt. Er wordt ten sterkste in dat stuk geprotesteerd tegen de opvatting, als zouden die woorden eene manifestatie zijn geweest tegen de Westersche mogendheden, daar zij alleen strekken, om de ware bedoeling te doen uitkomen van het bondsbesluit van 8 Febr., hetwelk voor geene der niet Duitsche mogendheden eene bedreiging in zich bevatte.

BELGIE.

BRUSSEL, 21 Maart. Omtrent de ministerieele krisis is niets naders bekend, dan hetgeen per telegraaf gisteren is gemeld, namelijk, dat de heer de Decker den hem opgedragen last tot het zamenstellen van een kabinet had nedergelegd. Wat hiervan de oorzaak is blijft onbekend, te meer daar men als zeker kan aannemen, dat hij er reeds in geslaagd was om een ministerie te vormen; dit was zoo zeker zelfs, dat ten 12 ure des middags het besluit, waarbij het ontslag van den heer Faider als minister van justitie werd aangenomen en hij weder tot advocaat generaal bij het hof van cassatie werd benoemd, was onderteekend. Geene geringe verbazing verwekte het derhalve, toen men een paar uren later vernam, dat alles weder op losse schroeven stond en dat de ministerieele krisis bleef voortduren.

— De hertog en de hertogin van Brabant zijn 10 Maart te Alexandrië teruggekeerd.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 Maart.

BEVALLEN (19 Maart): E. P. Eggers, geb. Jager, D.

OVERLEDEN (14 Maart): J. M. Streur, geb. van den Bergh, 41 j. — (16 Maart): M F. de Martini, 56 j. - A. A. van Kouwenberg, 56 j. — (19 Maart): A Moltzer, 12 j - C. Visser, wed. J. Onnes, 40 j. — (20 Maart): B. S. Alexanders, wed. I. S. Cohen, 83 j.

HANDELSBERIGTEN.

ANTWERPEN, 21 Maart. *Koffij*. Voor dadelijk gebruik worden slechts kleine partijtjes omgezet.

Rijst. Eene lading van 5580 balen ongepeld Aracan is voor uitvoer afgesloten, verder in loco verkocht 200 vaten Carolina en eenige honderd balen gepeld Aracan.

Granen. Vaste markt zonder noemenswaardige zaken.

LONDEN, 20 Maart. *Ruwe Suiker* prijshoudend; verkocht zijn zeilende 1 lading Manilla a 19 s. 6 d., alsmede 1 lading bruin Bahia tot geheimen prijs.

Koffij. Native Ceylon tot 47 s. a 47 s. 6 d. gevraagd en weinig aangeboden. Van ordinair Java zijn 1129 balen verkocht van 42 s. 6 d. tot 45 s. en 2000 balen Santos a 44 s. 6 d.

Rijst flaauw.

Talk hooger betaald. Petersburger 48 s.

Veemarkt. De aanvoeren van Hoornvee en Schapen waren slechts matig. Runderen en Schapen 4 d. lager. Varkens onveranderd.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		21 MAART 4½ u. gebl.	22 MAART 4 u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	61 5/16	61⅝	à	61⅝
Dito Dito	3 "	73½	73⅝	"	73 7/16
Dito Dito	4 "	91 5/16	91½	"	
O. I. Leening 1844	4 "	90¾	90⅞	"	
Amortisatie	3½ "	89¾	89½	"	
Handel-Maatschappij	4½ "	124½		"	
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ "			"	
Dito Hollandsche dito				"	
Obligatiën	4½ "			"	
Maatschappij van Weld.	4 "			"	
Aand. Ned. Bank.	"			"	
België, Certifikaten	4½ "			"	
Dito	2½ "	49⅝		"	
Dito *Rothschild*	2½ "	49⅝	49⅝	"	
Frankrijk, Obligatiën	3 "			"	
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 "	18⅛	18 1/16	"	
Nieuwe	3 "	37		"	
Binnenlandsche	3 "	31 3/16	31 3/16	"	
Cert. Coup. Sp. Com.		5	5 1/16	"	5¼
Amortisable Schuld			4 5/16	"	
Portugal, te Londen	3 "	38 5/16	38¼	"	38 5/16
Dito Uitgestelde				"	
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 "	101	101¼	"	
Dito A°. 1828—1829	5 "		100¾	"	100¾
Negot. 1831 en 1833	5 "	82⅞		"	
Nieuwe Engelsche	4½ "	88		"	
Negot. 1840	4 "		75½	"	
Dito *Stieglitz*	4 "	74⅝	74½	"	
Dito Nieuwe	4 "			"	
Certifikaten te Hamburg	5 "			"	
Inschr. op 't Grootboek	6 "	59¾	59⅞	"	60
Dito Certifikaten	6 "			"	
Polen, Obligatiën	4 "	69	69	"	
Aandeelen 1835				"	
Oostenrijk, Metalliek	5 "	62 7/16	62 5/16	"	62 7/16
Dito 1847	2½ "	31⅞	31½	"	31⅞
Dito 1851 en 1852	2½ "	31⅞	31½	"	31⅞
Dito Nieuwe	5 "	73 13/16	74¼	"	74½
Dito 1854	5 "	73 13/16	74¼	"	74½
Weener Bank	5 "			"	
Dito	4 "			"	
Aand. met Loting fl. 250	f			"	
Nieuwe dito 1854		250		"	
Pruissen	4½ "			"	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	"	2⅞		"	
Dito Orig.		2½		"	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 "			"	
Sardinië, te Londen	5 "			"	
Denemarken, dito	3 "			"	
Louisiana, te Londen	5 "			"	
Brazilië	5 "			"	
Dito 1843	5 "			"	
Mexiko, te Londen £ 100	3 "	19 13/16	19⅞	"	19⅞
Dito Onbepaalde	"	19⅞	19¾	"	19⅞
Peru	4½ "	68¾	69	"	
Granada, dito à £ 100	2½ "	14¾		"	
Dito Uitgestelde				"	
Ecuador				"	
Venezuela, te Londen	4 "	21⅞	22	"	
Dito Uitgestelde	1¼ "	9 7/16		"	
Grieken, Bl. à £ 100	5 "	4½		"	

Nat. Met. 66, ⅞, ⅝; Stieglitz 5 pCt. 81½.

De handel was heden wederom bij flaauwe markt van weinig belang, van Oostenrijksche echter was naar zilveren metalieken tot verhoogde prijzen veel vraag.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 56 1/16	Livorno	2/m	f 38½
"	zigt	" 56 3/16	Napels	"	" 85
Bordeaux	2/m.	" 55⅞	Petersburg	"	" 1.72
"	zigt	" 56	Weenen	6/w.	" 28
Madrid	3/m.	" 243	Augsburg	"	" 35½
Cadix	"	" 240	Frankfort	"	" 99½
Seville	"	" 240	Hamburg	2/m.	" 35¼
Bilbao	"	" 241	"	zigt	" 35 7/16
Lissabon	"	" 41½	Londen	2/m.	" 11,72½
Porto	"	" 41½	"	zigt	" 11,82½
Genua	2/m.	" 45½	Rotterdam		" ½

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 21 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 52⅞, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. [illegible] Spanje 1—3 pc. 17⅜; Binnenl. 3 pc. 31½; Romeinen [illegible]; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 64⅞

PARIJS, 21 Maart. Fransche 4½ pc. 94.—; 3 pc. 68.85; 3 pc. Spanje 31½; id. 1 pc. 18½; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 84.

MADRID, 20 Maart. 3 pc. Schuld 32⅜; id. 1 pc. 18⅜.

WEENEN, 21 Maart. Met. 5 pc. 82½; id. 4½ pc. 71½; Bank-Aktien 1010; Wissel op Londen 12.18, Amst. ——; Parijs 148, Goud 31½; Zilver 27½; Nieuwe Leening 104⅞.

BERLIJN, 21 Maart. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 97½.

HAMBURG, 21 Maart. Spanje 3 pc. 29⅜; id 1 pc. 17½; Rusl. 5 pc. 94½; 3 pc. Mexikanen —; 5 pc. Sardinië 81½; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

FRANKFORT, 21 Maart. 5 pc. Met. 64½; 3 pc. Spanje binnenl. 31½; id. 1 pc. 18; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam 117½; Parijs 94½; Weenen 93½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 21 Maart. Volgens brief van kapitein D. Boelhouwer, voerende het schip Theodora Mechtelda, van hier naar Batavia, in dato 15 Februarij, bevond hij zich toen in goeden staat zeilende, op 7° 4' N. Br. en 23° 14' W. L.; aan boord was alles wel.

— Volgens brief van kapt. B. van Olst, voerende het schip Mathilde, van hier naar Soerabaya, in dato 15 Februarij, bevond hij zich toen op 7° N. Br. en 22° W. L.; aan boord was alles wel. — Kapt. van Olst had, in goeden staat zeilende, gepraaid: het schip Zaanstroom, kapt. D. Hofker, van hier naar Batavia.

BINNENGEKOMEN:

VLIE, 19 Maart. Pik, Maria Aurelia, Napels. - Dijk, Barend, St. Ubes, als bijlegger.

HELVOET, 21 Maart. Poort, Europa, Batavia, l. v. Brouwershaven. - Hilton, Shelter, New-York, gesleept door de stoomboot Kinderdijk.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 17 Feb., od 4° N. Br., 32° 20' W. L. Joanna Jacoba, kapt. K. G. Sap, van Amsterdam naar Suriname.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SOERABAYA, Henrica, J. R. de Boer: 2340 b. Kofij, 593 kan. Suiker, 290 sch. Tin, 21 vtj. koperen Duiten, 805 b. Bindrottingen, N. H. M.

SURINAME, Voorwaarts, P. A. C. Kikkert: 84 v. Suiker, Wed. d'Arripe en Comp.; 35 v. dito, van Halmael en Comp; 164 v. dito, 15 b. Katoen, 30 bl. Hout, A. Kerstiens; 30 v. Suiker, 12 v. en 6 b. Koffij, Order.

HAVANA, Harmonie, R. R. Tunteler: 439 k. Suiker, 955 p. Tabak, 50 v. Honig, 2 p. Rum, 1 partij Sigaren, Order; 1 partij Sigaren, A. J. Reijnvaan.

HAVANA, Jeanette. M. Butijn: 688 k. Suiker, 217 f. Honig, 1 partijtje Hout, F. Smelt & Zonen; 50 p. Tabak, U. Ulrichs, 8 p. dito, Henkelom & Vollenhoven: 3 partijtjes Sigaren, A. J. Reijnvaan; 64,500 dito, B. H. Manus: 20,000 dito, Böninger, Franck en Comp.: diverse partijen Sigaren, 200 p. Tabak, Order — Voor Rotterdam: 28 b. Tabak, J. Kleintjes; 81,700 Sigaren, Suermondt en Comp., 18,000 dito, H. van Rijckevorsel en Comp.

RIO DE JANEIRE, Elisabeth Johanna, P. A. de Boer: 8600 b. Koffij, aan Diversen en Order.

BAHIA, Eliza Hobson, J. Robertson: 460 k. en 541 s. Suiker, Order.

— Union, J. M. Wieberg, 276 k. en 150 s. Suiker Order

— Barrongate, W. Hullin: 464 k. en 517 s. Suiker, Deichmann & vom Rath.

ROTTERDAM.

BATAVIA. Malvina, Z. E. de Jonge: 3 k. Zuren, G. Suermondt, 693 k. Suiker, 338 s. Rijst en 3030 b. Bindrottingen, Order.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 22 Maart in lading naar:

Mainz	J. B. Kierschreiber, Mainz N°. 5.
Wesel	P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
[illegible]	[illegible]
Duisburg	C. Scholten, Hoffnung
Keulen	H. J. Wilson, Colln N° 20.
Manheim	J. Polsen, Johanna.
Urdingen	C. Fongers, Johanna.
Ludwigh. & Manh.	J. B. Haalein, Delphin.

AMSTERDAM, 21 Maart vertrokken:

Keulen	D. Hogewegh, Prins Emil.
"	E. Haasters, Colln N°. 15.

Rijnhoogte ARNHEM 21 Maart 3 el 55 duim.
KEULEN 21 " 13 vt. 10½ "

WATERSNOOD.

Bij de Redaktie is ingekomen:

Van A. B. en twee kinderen f 10; voor den Watersnood uit de Rijp f 20; van drie kinderen voor de noodlijdende kinderen door den Watersnood f 1,50; uit Duiven van H. B. K. met de woorden: O, gelukkig de aalmoes f 10; uit Woerden de boete eener Kathothieke Vereeniging f 4,95; voor den Watersnood, onder het motto: *Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden,* Matth. V, vs. 7, f 4, te zamen f 50,45.

Bedrag der vorige opgave f 1597,94, te zamen f 1648,39

Bij de *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo* alhier: P. G. J. f 2,50; weinig maar uit een goed hart coupon f 1,98; B^u. muntb. f 10; B^u, van drie kinderen uit hun spaarpot f 4; voor de ongelukkigen door den Watersnood f 2,50; coupon N. Schuld f 2,47½, te zamen f 23,45½.

Bedrag der vorige opgave f 8321,41, te zamen f 8344,86½

Bij de Kommissie uit den Hoofdraad der *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo* te 's Gravenhage: van een lid der konf. H. Willebr. alhier f 3,50; de konf. te Weert f 10; idem te Elst f 154; idem te Heemstede 2de opg. f 47,47½; de Bijz. Raad te Leiden 3de opg. f 40; door een lid der konf. O. L. V. alhier: van pastoor en gemeente van Homade en Woubrugge f 50; van s. H. Hk. Zeeland f 70; Mej. W. B. f 2; de konf. te Doesborgh f 19.97; de kinderen der armenschool van de Vereeniging van den H. Vincentius alhier f 13,04½; bij het lid J. H. Renser: van een lid der konf. J. B. f 10; bij idem van diversen f 16,69½; bij het lid v. Langenhuysen: van een Onbebende f 2,80; uit de bus 51 cs.; van den

Transport f 9993,25½

Eerw. heer pastoor en gemeenten te Westerblokker f 55; door den Eerw. heer pastoor van Zwaag bezorgd f 45; van een R. K. priester, door tusschenkomst der konferentie te Vlaardingen f 10; van de Bijz. Raad te Rotterdam 9de opgaaf f 150, en een baaltje Koffij van 10 N. ℔; van de konferentie te Eindhoven 2de opgaaf f 50; door de Bijz. Raad te Leyden vier pakken Kleederen, gemerkt H. V. D. P., te zamen f 749,54½.

Bedrag der vorige opgave f 9953,10½, te zamen f 10702,65

Totaal f 20695,90½

Door de konf. te Eindhoven is direct overgemaakt van een Weldoenster aldaar f 150 aan Wamel.

Nog door deze konferentie regtstreeks overgemaakt aan Dreumel f 150, om die even als die van Wamel zonder onderscheid uit te deelen.

Advertentiën.

(742) Den 18 Maart overleed op den Huize ter Horst bij Loenen, gemeente Apeldoorn, de Hoog Welgeborene Vrouw MARIA ALETTA WILHELMINA BARBARA Barones VAN WIJNBERGEN, douairière van den Hoog Welgeboren Heer en Mr. OLIVIER GERRIT WILLEM JOSEPH Baron HACFORT TOT TER HORST.

Tot onze innige droefheid overleed op heden, onze hartelijk geliefde Moeder en Behuwdmoeder, BERNARDINA VAN DER MAAS, Weduwe van HERMANUS LUCAS HOMULLE, in den ouderdom van ruim 67 jaren.

AMSTERDAM, den 19 Maart 1855. A. F. HOMULLE. Uit aller naam.

(744)

J. Lobethal's Essence voor Borstlijden en borsttering, welke daardoor gemakkelijk worden genezen, 4 gulden het fleschje met gebruiksaanwijzing.

Dr. Pinter's Oorpillen tegen de doofheid, kleine in watjes gewikkelde Pillen f 2.50. het doosje van 60 stuks.

White's Oogwater, dat oogontstekingen zeker en spoedig geneest en ook voor gezonde maar zwakke oogen zeer wordt aanbevolen, 90 Ct. het Fleschje.

Kummerfeld's Waschwater tegen sproeten, douwwurm, puisten, huiduitslag en meer andere huidziekten, en dat tevens als schoonheidsmiddel gunstig bekend is; f 4.50 de Flesch.

Pepermunt-Olie, een zuiveringsmiddel bij bedorvene lucht; een paar druppels, die men in een vertrek laat verdampen, verdrijven alle schadelijke dampen; in verhouding van een druppel tot een eetlepel met water vermengd, geeft het een zuiver, verwarmend en altijd frisch Pepermuntwater; 40 Ct. het Fleschje.

VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts.

(747)

Let Wel.

Iemand van de R. C. Godsdienst, voorzien van goede getuigschriften, vele jaren bij onderscheiden administratieve vakken, thans nog als geassocieerde op een rijkskantoor werkzaam; wenschte tegen 1e Mei eene dergelijke of andere betrekking, onverschillig waar. Inclinerenden gelieven zich te adresseren per *franco* brieven Hulpkantoor 's Heerenberg, lett. V. (746)

Leydsche Stoombootdienst.

Op Donderdag den 22e Maart zal de Stoomboot ***VOLHARDING*** hare Dienst hervatten, als:

Van *Leyden* naar *Amsterdam* en tusschenplaatsen, des Maandags 's morgens ten 3 ure; overige dagen 's morgens ten 5 ure.

Dagelijks van *Amsterdam* des middags ten 2½ uur.

(745) DE DIRECTIE.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN wordt met succes gedebiteerd:

LEVEN en MARTELDOOD

VAN DEN GELUKZALIGEN

JOANNES DE BRITTO,

VERHAALD DOOR

P. J. KOETS, K. Pr.

Prijs f 0.60.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.